

Ordet imod det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), synliggen smertelig berørt ved det, der blev udtalt af det nævnte ærede Medlem, nemlig at Flaaden for Fremtiden maatte blive et Kystforsvar istedetfor en søgaaende Flaade. Man behøver ikke at være Sømand for at dele denne Følelse med ham, man behøver kun at være Medlem af det Folk, som har nogle af sine skønneste og stolteste Minde knyttede til sin Flaade, men man kan og maa derhos paa ingen Maade overse, at Forholdene nu ere ganske anderledes, end de have været i Fortiden, og, hvorledes man end i det Enkelte vil komme til at danne vort Fremtids Søværn, maae vi holde os fast for Die, at det Hovedhensyn, vi maae tage ved vor Bæbning baade til søs og tillands, er dette, at det er til Forsvar, og kun til Forsvar, vi væbne, og det forekommer mig, at det i denne Henseende ogsaa er værd at mærke, at et af de skønneste Træk i vor Søkrigshistorie er en Kamp, som blev ført fra ikke-søgaaende Skibe, jeg mener Kampen 2den April 1801.

Fra mange forskellige ærede Talere er der udtalt stor Anerkjendelse til den høitærede Minister for det af ham forelagte Forslag, en Anerkjendelse, som jeg ogsaa i flere Henseender kan dele, idet jeg indrømmer, at der derved er gjort et ikke ganske lille Fremskridt fra den tidligere Hærorbning, og at Forslaget i flere Henseender har taget Hensyn til Tidens Krav og til Tidens Lær. Men, forbi man erkjender, at en Ting i mange Enkeltheder er fortrinlig, derfor kan man ligesuldt have den Overbeviisning, at den i det Hele og i Hovedsagen ikke tilfredsstiller Trangen og fyldestgjør Fordringen. Af de Forslag, som have været Rigsdagen forelagte til Overveielse og Betænkning, er der ikke noget, som jeg for mit Vedkommende anseer for at være tilfredsstillende og gøre Tidens Fordringer Fyldest i den Grad som det Forslag, der i Bæbningscommissionen er udarbejdet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 9de Valgkreds udtalte vel forleden som en Indvending mod dette Forslag, at det ikke var Masserne, de usammenhængende, spredte Masser, som det kom an paa ved et Forsvar,

men at det var den samlede, stærkt sammenholdte, om endogsaa mindre Styrke, der gik af med Seiren. Dette er nu vel en almindelig Sandhed, men det forekommer mig imidlertid ikke, at det rammer dette Forslag, thi det maa jo dog erkjendes, og det erkjendes vist ogsaa af Alle, at der til et virksomt Forsvar overhovedet hører en vis Talsstyrke. Det kan dog ikke være enhver lille Styrke, man kan betroe sit Forsvar til, og hvad Sammenhold, Fasthed og Eenhed angaaer, da troer jeg, at man ofte lægger for megen Vægt paa den ydre Afretning og for liden Vægt paa den Aand, som skal bejæle Hæren i dens Heelhed og knytte den til Folket. Den ærede Taler meente, at der var mange Exemppler paa, at en mindre, fast sammenholdende Styrke har været seierlig ligeoverfor det, han nævnte som Masser, nemlig de i Fortere Tjenestetid indøvede Hære; men kan man dog ikke ogsaa anføre et Exempel paa, at ikke den blot ydre Afretning giver den bedste Styrke? Naar vare f. Ex. vore Naboe mod Syd stærkest i deres Kamp mod den første Napoleon; enten den Gang, de sendte deres afrettede, besolbede Hære mod ham, eller dengang da Kampen mod ham blev en Folketamp, og hvor fandt han den stærkeste, den alvorligste Modstand, enten da han besejrede Preussernes Mønsterhær ved Vena, eller der, hvor han maatte kæmpe imod, hvad den ærede Taler vilde kalde Masserne i Spanien?

Det Hovedformaal, som det nu ret egentlig gjælder om for os at eftertrægte, og som det forekommer mig, at det nævnte Forslag bedst fyldestgjør, er det, at vi med de Midler, vi som et lille Folk ere istand til at anvende, søge at udvikle og uddanne, saavidt muligt, alle Landets kampdygtige Kræfter, saaledes beredte, at de snarest muligt kunne møde paa Kamppladsen i det faretruende Dieblit, og at vi ved denne Uddannelse opgive ethvert Formaal, om det endogsaa har sin Rod i nok saa gamle, kjære og nedarbejdede Baner, der gaaer ud paa Andet end ene og alene at uddanne dem for Krigen; men jeg troer ikke, vi behøve at være Fagmænd for at komme til den levende Overbeviisning, at en saadan Uddannelse foregaaer bedst, ja, alene fyldestgjørende i Seiren, og man behøver endnu mindre at være Fagmænd, man